

Grof Saint Germain

Ve vse in nikoli ne umre

Grof Saint Germain je v Britanski enciklopediji označen kot slaven pustolovec osemnajstega stoletja, znan po vsej Evropi kot »čudodelnik«. O njegovem poreklu ne vemo nič natančnega, tudi njegova smrt je ovita v temo. Voltaire, cinik, na katerega se ni dalo zlahka narediti vtisa, ga je Frideriku Velikemu opisal kot »moža, ki vse ve in nikoli ne umre«. Če verjameмо njegovim sodobnikom, je živel najmanj dvesto let in pri tem komaj kaj spremenil svoj videz. Članek povzemaмо po knjigi *Roke proč od te knjige* avtorja Jana van Helsinga.

Grof se je pojavil iznenada. Celo njegovo življenje so spremljale intrige in govorice o njegovih magičnih močeh. Imel naj bi okoli osemdeset psevdonimov in tudi Saint Germain naj ne bi bilo njegovo pravo ime.

V pogovoru z madame Pompadour, ljubico francoskega kralja Ludvika XV., je Saint Germain način življenja takratnega časa strnil v stavku: »Vse žene iščejo večno mladost in vsi moške kamen modrosti. Eni hočejo večno lepoto, drugi večno blaginjo.«

ODKRIL SVOJO DOLGOŽIVOST

Mnogi, ki so grofa doživeli, so menili, da je odkril oboje. Med drugim tudi svojo dolgoživost. Frideriku Velikemu je enkrat izjavil, da je odkril eliksir, ki lahko za veliko let podaljša človeško življenje in da on sam živi že več kot dva tisoč let. Ob neki priložnosti pa je ba-

Grofica je bila zelo presenečena, da je bil Saint Germain videti še vedno tak kot pred petdesetimi leti.

ronu von Alvenslebnu rekel: »Naravo držim v svojih rokah, in kot je bog ustvaril svet, lahko tudi jaz vse, kar hočem, pričaram iz nič.«

Ob neki drugi priložnosti pa je prijazno namignil, da je mogoče starejši od Metuzalema ...

POTOVAL SKOZI VESOLJE

Prvič se je pojavil leta 1710, o čemer pričata skladatelj Jean-Philippe Rameau in mlada grofica de Georgy, ki sta ga opisala kot moža, starega štirideset do petinštirideset let. Naslednji dve desetletji ni o njem skoraj nič znanega, razen da je bil tesen zaupnik madame Pompadour in da je imel velik vpliv v prostozidarskih ložah in drugih skrivnih zvezah

tedanjega časa. V takratnem času je bil duh, ki je vel in povezoval brate v ložah, drugačen kot danes. Takrat so se sestajali duhovno odprti ljudje, v nasprotju z današnjimi mogočneži, ki so ubrali nasprotno smer.

Med letoma 1737 in 1742 se je Saint Germain zadrževal na dvoru perzijskega šaha, kjer si je bržkone pridobil del svojega ogromnega znanja o diamantih. Leta 1743 se je prikazal na dvoru kralja Ludvika XV. in postal slaven zaradi svojega velikega bogastva in alkimističnih sposobnosti. O samem sebi je trdil, da je našel kamen modrosti in da zna izdelovati diamante, kot tudi, da je potoval po Himalaji in tam spoznal ljudi, »ki vse vedo«. Dodal je še, da »bi morali študirati v piramidah, kot je to storil on«, da bi prišli na sled njegovi skrivnosti. Ravno tako je pripovedoval, da je potoval skozi vesolje. »Zelo dolgo sem letel skozi vesolje. Videl sem zemeljske krogle, ki so se vrtele okoli mene, in svetove ob svojih nogah.«

VIZIONAR

Grof je bil tudi vizionar – poročal je o iznajdbah v prihodnosti. Pripovedovali so, da se je pred pričami lahko naredil nevidnega in se potem spet iznenada pojavil kadar koli in kjer koli je hotel.

Sodobniki – od imenovane madame Pompadour do nemškega filozofa Grimma – v svojih pismih in dnevnikih poudarjajo grofov talent za pripovedovanje zgodb in njegovo ogromno znanje o zgodovinskih podrobnostih. Njegove očarljive anekdote o Kle-

Grof Saint Germain je doživel mnoge zgodovinske dogodke, ne da bi se vidno postaral.

Foto: piet

opatri, Ponciju Pilatu, Mariji Tudor, Henriku VIII. in Francu I., ki jih je opisoval z vsemi barvitimi podrobnostmi z očmi resničnega očividca, so prepričale poslušalce, tudi Ludvika XV., da je v resnici govoril o svojih lastnih dogodivščinah.

Naši moderni psihiatri bi verjetno lahko poročali o podobnih primerih iz kartotek svojih pacientov, toda razlika je, da je Saint Germain na takratne ljudi napravil vtis s svojimi fizičnimi »čudeži«.

Leta 1744 so grofa v Angliji zaprli zaradi vohunstva, vendar pa so ga po zaslišanju spet spustili na prostost. Med letoma 1745 in 1746 je živel kot princ na dunajskem dvoru in je bil »zabaven in visoko nardarjen«. Niso ga samo opisovali kot zelo bogatega, temveč tudi, da je govoril poleg več evropskih jezikov še arabsko, orientalske in klasične jezike, izvrstno je igral na violino in klavir. Bil je vegetarijanec, vino pa je pil le priložnostno.

TOPLJIVOST DRAGULJEV

Med letoma 1747 in 1756 je bil najmanj dvakrat v Indiji. Obstaja pismo, v katerem pravi, »da je pridobil znanje o topljivosti draguljev«.

Med 1757 in 1760 je dosegel vrhunec slave na dvoru Ludvika XV., kjer je povečal diamante ali pa jih razmnožil. Za njegove alkimistične eksperimente so mu dali na razpolago laboratorij. Grofica de Georgy, ki je bila takrat stara sedemdeset let, je bila zelo

presenečena, da je bil Saint Germain videti še vedno tak kot pri njunem srečanju pred petdesetimi leti.

Madame du Hausset ga je leta 1760 takole opisala: »Videti je bil star okoli petdeset let. Ni bil niti suh niti debel, imel je brezhibne manire, bil je pameten in oblačil se je preprosto, vendar okusno. Na svojih prstih, tobačni dozi in uri je imel najčistejše briljante. Diamanti na njegovih kolenih in sponkah na čevljih so bili vredni kakih dvesto tisoč frankov. V njegovih čipkah so se iskri rubini izredne lepote ...«

Grofica se je spominjala, da ga je pred petdesetimi leti srečala v Benetkah, leta 1710, ko se je imenoval markiz Balletti, in je tako kot glasbenik Rameau, ki se je tega srečanja prav tako spominjal, prisegla, da je bil zdaj videti mlajši.

NE UMRE IN VSE VE

V Versaillesu se je grof pojavil okoli leta 1757 in se tam veselil izrednega vpliva na dvoru. Njegov prost dostop ob vsakem času pri Ludviku XV. je postal kamen spotike pri francoskih dvornih svetnikih, kajti grof je s francoskim monarhom preživel tudi veliko večerov.

V letih od 1760 do 1762 se je nenadoma pojavil na Nizozemskem, kjer se je poskušal pogajati o miru z Anglijo. Politiki in vladarji pa niso o tem hoteli ničesar slišati. Ludvik XV. ga je nato očitno pustil, kajti grof se je začasno umaknil na Nizozemsko, da bi tam

Foto splet

Knjiga, ki govori tudi o grofu Saint Germainu, je na voljo na Misteriji.si ali 051/307 777.

nadaljeval svoje delo. Tega leta je Voltaire pisal pruske mu kralju: »Pravijo, da skrivnost miru pozna le neki gospod Saint Germain, ki je nekoč večerjal z očeti koncila. On je mož, ki sploh ne umre in vse ve.«

Od leta 1762 do okoli 1773 so se po vsej Evropi pojavljala poročila o njegovem znanstvenem in političnem udejstvanju: »Nenavaden človek, ki lahko železo spreminja v neko kovino; ta je za delo zlatarjev tako dobra in lepa kot zlato.«

V Benetkah je imel tovarno s sto delavci in se je ukvarjal z izdelavo platna, finega kot svila.

Med letoma 1774 in 1784, po smrti Ludvika XV., je zaman opozarjal Ludvika XVI. in Marijo Antoaneto na »velikansko zaroto«, o kateri je izvedel iz krogov prostozidarjev in iluminatov.

Po tem je večinoma živel v Nemčiji. Neki očividec trdi, da naj bi imel grof v tem času šestdeset do sedemdeset let. Tam se naj bi skupaj s svojim učencem in pokroviteljem, princem Karlom von Hessen-Kasslom, angažiral v krogih prostozidarjev, rožnih križarjev in templjarjev. Pri tem sta se oba ukvarjala s poskusi, »ki naj bi koristili celotnemu človeštvu«.

Frideriku Velikemu je ponudil seznam raznih kemičnih postopkov, »s pomočjo katerih bi, če bi jih ta monarh vzel resno, Nemčija lahko postala vodilna v industrijski revoluciji in gospodar Evrope«.

PRAZNA KRSTA

Na dvoru Karla von Hessen-Kassla je grof prvič priznal, da se je postaral. Dne 27. februarja 1784 je menda umrl na rokah dveh sobaric. Pogreb naj bi bil 2. marca 1784, kar je tudi vpisano v cerkvenem registru za kraj Eckerförde. Ko pa so nekaj dni zatem odprli krsto, je bila ta prazna!

Po tem je sledil njegov od mnogih prič potrjen nastop na velikem srečanju okultistov 15. februarja 1785 v Wilhelmshadu. Na srečanju, na katerem so bili prostozidarji, iluminati in tudi nekromanti, naj bi obravnavali različna stališča lož. Tam se je pojavil v spremstvu slavnega italijanskega pustolovca in alkimista Cagliostro, dunajskega zdravnika Franza Mesmerja ter francoskega pisatelja in filozofa Louisa-Clauda Saint Martina. R. M. ✨